

Znak: P-1.4131.327.2026.AA
Szczecin, 23 października 2026 r.

Rada Miejska w Ińsku

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 662, poz. 912)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXVI/154/2026 Rady Miejskiej w Ińsku z dnia 24 września 2026 r. w sprawie rozpatrzenia skargi na Burmistrza Ińska.

Uzasadnienie

W dniu 24 września 2026 r. Rada Miejska w Ińsku podjęła uchwałę Nr XXVI/154/2026 w sprawie rozpatrzenia skargi na Burmistrza Ińska. Do Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie wpłynęła ona w dniu 5 października 2026 r.

Na mocy przedmiotowego aktu Rada Miejska w Ińsku postanowiła uznać skargę na działalność Burmistrza Ińska z dnia 4 sierpnia 2026 r. za niezasadną.

Stosownie do brzmienia przywołanego w podstawie prawnej uchwały Nr XXVI/154/2026 art. 229 pkt 3 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego¹, organem właściwym do rozpatrzenia skargi na działalność wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych jest rada gminy.

W oparciu o wskazaną regulację Rada Miejska w Ińsku niewątpliwie posiadała kompetencję do podjęcia uchwały w przedmiocie rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza Ińska, jednak w toku badania jej legalności stwierdzono, że narusza ona prawo w sposób istotny.

Przeprowadzona analiza sporządzonego do kwestionowanego aktu uzasadnienia wykazała, że zawiera ono jedynie zbiór ogólnych informacji, ponieważ pomimo uznania skargi za bezzasadną, nie odniesiono się do zarzutów podniesionych w skardze, brak jest także prawnych podstaw rozstrzygnięcia, tj. przepisów obowiązującego prawa, które uzasadniają stanowisko Rady Miejskiej.

I tak, w uzasadnieniu do uchwały Rada Miejska w Ińsku wskazała, że pismem z dnia 4 sierpnia br. Skarżący wniósł, że Burmistrz Ińska nie odniósł się do przedmiotu jego wystąpienia, tj.: wezwania do podjęcia działań w sprawie ochrony lokalnej

¹ Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2025 r. poz. 1691).

przedsiębiorczości oraz uporządkowania zasad postoju i nocowania kamperów. Dalej, w uzasadnieniu do uchwały Rada Miejska przywołując treść odpowiedzi Burmistrza Ińska, która została zaskarżona, wskazała, że skarżący uważa, że organ nie rozpoznał istoty jego wystąpienia, zatem w skardze zwrócił się z prośbą o zbadanie prawidłowości sposobu załatwienia jego sprawy przez Burmistrza Gminy i Miasta Ińsko oraz o dokonanie oceny, czy odpowiedź z dnia 31 lipca 2026 r. (znak: GNM.6810.66.2026.PZ) spełnia wymagania stawiane organom administracji publicznej.

Odnosząc się do powyższych zarzutów przedstawionych przez Skarżącego, organ stanowiący Gminy Ińsko wyjaśnił jedynie, że *Komisja wysłuchała skarżącego oraz wiceburmistrza Ińska, który w swojej wypowiedzi podkreślił, iż wprowadzenie zakazu parkowania na parkingach gminnych dla pojazdów powyżej 2,5 t wiąże się ze zmianą stałej organizacji ruchu.*

Trzeba pamiętać, że w przypadku odmownego załatwienia skargi - jak w omawianym stanie faktycznym - zawiadomienie takie, zgodnie z art. 238 §1 Kpa zawierać powinno uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239.

Uzasadnienie rozpatrzenia skargi powinno zatem zawierać nie tylko rzetelne przedstawienie stanu faktycznego sprawy (co w niniejszej sprawie zostało wskazane przez Radę Miejską), ale także ocenę zebranego materiału i wyczerpujące **wyjaśnienie przesłanek dokonanego rozstrzygnięcia** (uznania skargi za bezzasadną). Organ jest zobligowany zawsze w sposób jednoznaczny wykazać bezzasadność skargi i wyjaśnić stronie prawne podstawy swego rozstrzygnięcia. Biorąc zaś pod uwagę kolegialny charakter organu stanowiącego gminy zasadnym jest twierdzenie, znajdujące poparcie w orzecznictwie², że zawiadomienie, o którym mowa w art. 237 §3 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, przybiera w tym przypadku formę uchwały. Tymczasem, uzasadnienie do uchwały Nr XXVI/154/2026 - co wskazano na wstępie niniejszego rozstrzygnięcia - jest lakoniczne, nie wynika z niego, jakich ustaleń faktycznych dokonano w toku rozpatrywania skargi, ani też jakie przepisy prawa znalazły zastosowanie w procedurze rozpatrywania tej konkretnej sprawy. Organ stanowiący Gminy Ińsko nie odniósł się do zarzutów Skarżącego, tj.: nie zbadał prawidłowości sposobu załatwienia sprawy przez Burmistrza Ińska, a także nie wskazał, czy odpowiedź jaką uzyskał skarżący spełnia wszystkie wymagania. Z uzasadnienia uchwały wynika jedynie, że zakaz parkowania na parkingach gminnych wiąże się ze zmianą stałej organizacji ruchu.

W związku z tym, wobec niespełnienia wymogów, o których mowa w ww. przepisach, uznać należy, że uchwała Nr XXVI/154/2026 Rady Miejskiej w Ińsku z dnia 24 września 2026 r. w sprawie rozpatrzenia skargi na Burmistrza Ińska podjęta została z istotnym naruszeniem prawa, a zatem stwierdzenie jej nieważności jest w pełni uzasadnione i konieczne.

Mając powyższe na względzie, organ nadzoru zwraca nadto uwagę na konieczność ponownego przedłożenia pod obrady organu stanowiącego Gminy Ińsko skargi na działalność Burmistrza Ińska i podjęcia w tej sprawie uchwały spełniającej wymogi obowiązującego prawa (art. 238 §1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego).

² Wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 29 grudnia 2010 r., sygn. akt II SA/Go 824/10.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia przedmiotowego rozstrzygnięcia.

Z upoważnienia

Wojewody Zachodniopomorskiego

Bartosz Brożyński

I Wicewojewoda Zachodniopomorski

Wicewojewoda Zachodniopomorski

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/